

Warszawa, 12 stycznia 2016 r.

BAS-WAP/WAPEiM-520/15

Przewodniczący
Komisji ds. Unii Europejskiej

**Opinia na temat
wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej
dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni
(COM(2015) 750 final)**

I. Opinia merytoryczna

1. Przedmiot dokumentu UE

a) treść dokumentu UE

Wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni obejmuje dziesięciostronicowe uzasadnienie i właściwy projekt aktu ustawodawczego UE liczący dziewięć stron.

W pierwszych akapitach uzasadnienia wskazuje się, iż w związku z ubiegłorocznymi zamachami terrorystycznymi w Paryżu (w szczególności z serią skoordynowanych zamachów z 13 listopada 2015 r.) i w Kopenhadze „obywatele Unii Europejskiej liczą, że rządy krajowe i instytucje UE zagwarantują im bezpieczeństwo. W związku z tym należy podjąć natychmiastowe działania w celu wzmocnienia obowiązujących przepisów dotyczących dostępu do broni palnej oraz obrotu bronią palną” (s. 2).

Podkreśla się w uzasadnieniu różnice w przepisach krajowych dotyczących kontroli broni palnej, w szczególności różnice w klasyfikacji tej broni, które stanowią

przeszkodę w skutecznej kontroli i we współpracy policyjnej w UE i utrudniają jednolite stosowanie dyrektywy (s. 4-5). Wskazuje się, że „tylko ogólnoeuropejski system może doprowadzić do współpracy między państwami członkowskimi, wymaganej w celu kontrolowania i śledzenia cywilnego użycia broni palnej w UE” (s. 5).

Wskazuje się w szczególności na potrzebę harmonizacji przepisów dotyczących oznakowania broni palnej, „wdrożenia wspólnych norm i procedur oraz wprowadzenia wymogów rejestracji broni palnej pozbawionej cech użytkowych”, określenia wspólnych kryteriów dotyczących możliwości przerabiania broni alarmowej i replik, wzmocnienia systemu gromadzenia danych (s. 6-7).

Zaznacza się w uzasadnieniu, iż „ostatnie ataki zostały przeprowadzone przy użyciu broni palnej pozbawionej cech użytkowych w nieprawidłowy sposób (lub broni palnej złożonej z elementów pozbawionych cech użytkowych w nieprawidłowy sposób)” (s. 9). Zapowiada się zatem wprowadzenie za pomocą rozporządzenia wykonawczego „rygorystycznych minimalnych wspólnych wytycznych dotyczących pozbawiania broni cech użytkowych”, co jednak nie wykluczy tego, iż „broń palna pozbawiona cech użytkowych będzie przywracana do użytku pomimo rygorystycznych przepisów” (s. 9). W związku z tym „w odniesieniu do najmniejbezpiecznej broni palnej (kategoria A) wprowadzono bardziej rygorystyczne przepisy – także dla broni palnej pozbawionej cech użytkowych”. Broni palnej kategorii A pozbawionej cech użytkowych nie będzie można posiadać ani nią handlować. Pozbawiona cech użytkowych broń pozostałych kategorii będzie podlegać krajowej ewidencji (s. 9).

W świetle informacji z uzasadnienia dotyczącej użycia w ostatnich zamachach broni przerobionej z broni pozbawionej cech użytkowych, zwraca uwagę, że w motywie 13 preambuły projektu, wskazuje się, że w niektórych zamachach terrorystycznych wykorzystywano przerobioną broń alarmową (s. 13).

Główne zmiany wprowadzane przez proponowaną nowelizację do dyrektywy 91/477/EWG.

Art. 1 pkt 1) projektu.

Rozszerza się katalog „istotnych komponentów” (*essential components*) broni.

Zmienia się definicję „pośrednika” (*broker*).

Wprowadza się definicje „broni alarmowej i sygnałowej” (*alarm and signal weapons*), „broni salutacyjnej i akustycznej” (*salute and acoustic weapons*), „repliki

broni palnej” (*replica firearms*), „broni palnej pozbawionej cech użytkowych” (*deactivated firearms*).

Zmienia się definicję „sprzedawcy” (*dealer*).

Art. 1 pkt 2) projektu.

Rozszerza się zakres stosowania dyrektywy 91/477/EWG na nabywanie i posiadanie broni i amunicji, zgodnie z prawem krajowym, na „kolekcjonerów i jednostki [*collectors and bodies*] zajmujące się kulturalnymi i historycznymi aspektami broni, uznanymi za takie przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium się znajdują”.

Art. 1 pkt 3) projektu.

Rozszerza się obowiązek znakowania i rejestrowania broni i elementów broni palnej (z „istotnych części” na „części”).

Art. 1 pkt 4) projektu.

Rozszerza się obowiązek rejestrowania broni. W szczególności każde państwo członkowskie ma zapewnić, aby ewidencje sprzedawców i pośredników mających siedzibę na jego terytorium były połączone ze skomputeryzowanym systemem rejestracji danych dotyczących broni palnej. Ewidencji podlega broń palna oraz broń palna pozbawiona cech użytkowych, do momentu potwierdzenia przez właściwy organ jej zniszczenia.

Art. 1 pkt 5) projektu.

Zobowiązuje się państwa członkowskie do rejestrowania i uzyskiwania licencji przez pośredników i sprzedawców oraz kontrolowania ich rzetelności.

Art. 1 pkt 6) projektu.

Zaostrza się warunki dotyczące pozwoleń na broń.

Rygorystycznie zakazuje się nabywania i posiadania broni kategorii A i amunicji do takiej broni oraz nakazuje się zniszczenie broni już posiadanej.

Podmioty (*bodies*) zajmujące się kulturowymi i historycznymi aspektami broni, mogą zatrzymać broń kategorii A posiadaną w dniu wejścia w życie dyrektywy pod warunkiem pozbawienia jej cech użytkowych.

Art. 1 pkt 7) projektu.

Maksymalny okres ważności pozwolenia na broń wynosi 5 lat.

Art. 1 pkt 8) projektu.

Komisja określi specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej oraz salutacyjnej i akustycznej, uniemożliwiające przerabianie jej na broń palną.

Komisja określi normy i techniki pozbawiania broni palnej cech użytkowych gwarantujące, że nie będzie się ona trwale nadawać do użytku.

Art. 1 pkt 9) projektu.

Właściwe organy państw członkowskich wymieniają się nie tylko informacjami o wydanych pozwoleniach na transfer broni palnej do innego państwa członkowskiego, ale również informacjami o wnioskach odrzuconych. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do procedur wymiany informacji w tym zakresie.

Art. 1 pkt 10) projektu.

Określa się warunki przyjmowania przez Komisję aktów delegowanych.

Art. 1 pkt 11) projektu.

Komisję wspiera komitet będący komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹.

Art. 1 pkt 12) projektu.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie co pięć lat sprawozdania ze stosowania dyrektywy 91/477/EWG, pierwsze sprawozdanie – dwa lata po jej wejściu w życie. Komisja oceni odpowiednie elementy systemu wymiany informacji między państwami członkowskimi, zawarte w skomputeryzowanych systemach rejestracji danych dotyczących broni, o których mowa w art. 4 ust. 4 dyrektywy znowelizowanym przez art. 1 pkt 4 projektu.

Art. 1 pkt 13) projektu.

Zmienia się klasyfikację broni palnej przedstawioną w cz. II załącznika I do dyrektywy:

W projekcie przewidziano, iż do kategorii A, obejmującej w obowiązującej wersji dyrektywy 91/477/EWG tak zwaną broń palną niedozwoloną, w szczególności broń automatyczną, będzie się zaliczało również:

- „automatyczną broń palną, która została przerobiona na półautomatyczną broń palną”;

- „półautomatyczną broń palną do użytku cywilnego, która przypomina broń z mechanizmami automatycznymi”;

---

¹ Dz. Urz. UE L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- broń automatyczną (a także inną należącą do kategorii A) pozbawioną cech użytkowych.

Do kategorii C zgodnie z projektem zaliczona zostanie także broń alarmowa i sygnałowa, broń salutacyjna i akustyczna oraz repliki, a także pozbawiona cech użytkowych broń kategorii B i inne rodzaje broni kategorii C.

Art. 1 pkt 14) projektu.

W związku z poprzednim punktem projektu (art. 1 pkt 13), skreśla się z cz. III załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG punkt a) klauzuli stanowiącej, że do celów załącznika I przedmioty, które odpowiadają definicji broni palnej nie są włączone w zakres tej definicji, jeśli:

- „a) stały się trwale niezdatne do użytku poprzez pozbawienie cech użytkowych, zapewniające, że wszystkie podstawowe elementy broni nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie lub jakakolwiek zmiana w celu przywrócenia cech użytkowych w jakikolwiek sposób”.

Punkt b) wskazanej klauzuli, który obecnie mówi o przedmiotach, które „służą alarmowaniu, sygnalizowaniu, ratowaniu życia, ubojowi zwierząt lub połowom ryb za pomocą harpuna oraz do celów przemysłowych i technicznych pod warunkiem, że mogą być używane wyłącznie do wymienionych celów”, zmienia się na:

- „b) służą ratowaniu życia, ubojowi zwierząt lub połowom ryb za pomocą harpuna oraz do celów przemysłowych i technicznych pod warunkiem, że mogą być używane wyłącznie do wymienionych celów”.

b) wskazanie genezy dokumentu UE

Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni² (weszła w życie 17 października 1991 r., termin transpozycji do prawodawstwa krajowego państw członkowskich upłynął 1 stycznia 1993 r.) została przyjęta w związku z przewidzianym w Jednolitym Akcie Europejskim (1986 r.) na rok 1993 utworzeniem jednolitego rynku europejskiego i rozwijającym się procesem Schengen, który kilka lat później, w 1995 r., miał doprowadzić do zniesienia kontroli granicznej między pierwszymi siedmioma państwami WE. Znoszenie kontroli na granicach wewnętrznych WE powodowało konieczność

---

² Dz. Urz. UE L 256 z 13.9.1991, s. 51; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Rozdział 13, Tom 11, s. 3, ze zm.).

zbliżenia ustawodawstwa w zakresie nabywania i posiadania broni, tak aby państwa członkowskie zachowały możliwość kontrolowania legalnego przepływu broni między nimi. Dotyczyło to w szczególności przepływu broni stanowiącej wyposażenie myśliwych i strzelców sportowych przemieszczających się między krajami członkowskimi.

Dyrektywa 91/477/EWG została znowelizowana dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającą dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni³. Znowelizowana dyrektywa weszła w życie 28 lipca 2008 r., z terminem transpozycji do prawodawstwa krajowego państw członkowskich wyznaczonym na 28 lipca 2010 r.

Od pewnego czasu w Komisji trwały prace zmierzające do kolejnej nowelizacji dyrektywy 91/477/EWG. Przedmiotem posiedzeń Komisji do Spraw Unii Europejskiej były w szczególności dwa dokumenty związane z tym procesem:

- sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady: Możliwe pozytywne i negatywne strony ograniczenia liczby kategorii broni palnej do dwóch (zakazane i dozwolone) w celu udoskonalenia funkcjonowania rynku wewnętrznego tych wyrobów poprzez ewentualne uproszczenie (COM(2012) 415 final)⁴ oraz
- komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego – Broń palna a bezpieczeństwo wewnętrzne UE: ochrona obywateli i zakłócanie nielegalnego handlu (COM(2013) 716 final).⁵

Dokumenty te były przedmiotem opinii Biura Analiz Sejmowych, odpowiednio „Opinii na temat sprawozdania...”, BAS-WAP-WAPEiM-2183/12 z 8 października 2012 r., i „Opinii na temat komunikatu...”, BAS-WAP-WAPEiM-2817/13 z 7 stycznia 2014 r.

W dniu 18 listopada 2015 r., równoległe z omawianym projektem nowelizacji dyrektywy 91/477/EWG, Komisja przedstawiła sprawozdanie dla Rady i Parlamentu Europejskiego: Ocena REFIT dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, zmienionej dyrektywą 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (COM(2015)751 final).

---

³ Dz. Urz. UE L 179 z 8.7.2008, s. 5.

⁴ Dokument UE był rozpatrywany na posiedzeniu Komisji ds. UE w dniu 22 listopada 2012 r.

⁵ Dokument UE był rozpatrywany na posiedzeniu Komisji ds. UE w dniu 8 stycznia 2014 r.

To ostatnie sprawozdanie, bezpośrednio wiążące się z wnioskiem w sprawie nowelizacji dyrektywy, nie było omawiane przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej. Ponieważ określa ono przesłanki będące podstawą projektu nowelizacji dyrektywy 91/477/EWG, warto je zrekapitulować, z zaznaczeniem elementów zwracających szczególną uwagę przy ocenie projektu nowelizacji.

Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Ocena REFIT dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, zmienionej dyrektywą 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r.” (COM(2015) 751 final).

Dokument ten stanowi dokonaną przez Komisję ocenę dyrektywy 91/477/EWG. Komisja była zobowiązana do przedstawienia takiej oceny do dnia 28 lipca 2015 r. na podstawie art. 17 wymienionego aktu. Sprawozdanie opiera się z jednej strony na „Ocenie dyrektywy o broni palnej” (*Evaluation of Firearms Directive*), zamówionej przez Komisję i wykonanej przez konsultantów zewnętrznych, dotyczącej wdrożenia dyrektywy i jej nowelizacji, w tym funkcjonowania tego aktu w aspekcie rynku wewnętrznego i bezpieczeństwa w ramach UE. Ocena opublikowana została przez Komisję w grudniu 2014 r. Z drugiej strony, Komisja oparła się w prezentowanym dokumencie na komentarzach i ocenach wskazanej „Oceny”, przedstawionych przez wspierający Komisję komitet ustanowiony na podstawie artykułu 13a dyrektywy 91/477/EWG i reprezentujący państwa członkowskie UE i EFTA. Wspomniana ewaluacja została dokonana na dwóch posiedzeniach komitetu (grudzień 2014 i marzec 2015), uzupełnionych o uwagi pisemne przez kilka krajów członkowskich (punkty 1 i 2 sprawozdania).

W punkcie 3 sprawozdania przypomina się, że główne przepisy dyrektywy 91/477/EWG dotyczą:

- podziału broni palnej do użytku cywilnego na cztery kategorie, A, B, C i D;
- oznakowania i możliwości śledzenia historii broni palnej;
- wymogów dotyczących nabywania i posiadania broni palnej;
- europejskiej karty broni palnej (ułatwiającej przewóz przez granice wewnętrzne broni przez strzelców sportowych i myśliwych).

Jak się wskazuje w sprawozdaniu, zgodnie z „Oceną dyrektywy o broni palnej”, dyrektywa 91/477/EWG przyczyniła się generalnie do sprawnego funkcjonowania wewnętrznego rynku broni. Wzrósł też poziom bezpieczeństwa ze względu na

wymóg rejestrowania każdej broni podlegającej dyrektywie i jej znakowania oraz minimalnych wymogów, które spełniać powinien nabywca i posiadacz broni. Niemniej, **ze względu na brak kompleksowych danych, oceniający mieli trudności z oceną efektywności dyrektywy w zakresie celów związanych z bezpieczeństwem** (punkt 5.1.1 sprawozdania).

Wskazuje się także, że cele dyrektywy 91/477/EWG zostały osiągnięte przy rozsądnym poziomie kosztów (punkt 5.1.2 sprawozdania).

Zaznacza się, że w „Ocenie” zwrócono uwagę na **rozbieżności między państwami członkowskimi w stosowaniu kategorii broni palnej oraz w stosowaniu przepisów dotyczących europejskiej karty broni palnej**. Wskazuje się, że wpływ na bezpieczeństwo obywateli UE mają różnice w standardach znakowania broni, pozbawiania broni cech użytkowych, w jej klasyfikacji („kiedy przedmiot uznawany za broń w jednym państwie członkowskim jest przewożony do innego państwa członkowskiego, w którym nie jest on uważany za broń palną, władze gubią jego ślad”), różnice w interpretacji kluczowych terminów, którymi posługuje się dyrektywa („istotne komponenty, pośrednicy, broń alarmowa, broń zabytkowa”). Zaznacza się też, że dyrektywa 91/477/EWG wprowadziła rozróżnienie między istotnymi „częściami” i „komponentami”, natomiast w Protokole przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającym Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, mówi się zbiorczo o „częściach i komponentach”⁶ (pkt 5.1.3 sprawozdania).

Wskazuje się w sprawozdaniu, że zgodnie z „Oceną”, dyrektywa 91/477/EWG pozostaje adekwatna do większości istniejących zagrożeń, ale należałoby rozważyć uwzględnienie w lub lepsze opisanie w tym akcie pewnych działań: przerabiania broni alarmowej, przerabiania broni półautomatycznej, przywracania cech

---

⁶ Wymaga to pewnego wyjaśnienia. Faktycznie, w dyrektywie 91/477/EWG używa się czterech terminów: „część” (*part*), „istotny komponent” (*essential component*), „komponent” (*component*) i „podstawowy element” (*essential part*) (zob. w szczególności art. 1 dyrektywy i załącznik). Części i/lub komponenty (rozdzielenie między nimi nie jest jasne) dzielą się tu zatem na takie, które są „istotne”, i takie, które nie są. Natomiast w Protokole używa się terminu „części i komponenty” (*parts and components*), przez co rozumie się „wszelkie elementy lub części zamienne przeznaczone do broni palnej i **niezbędne** dla jej funkcjonowania [...]” (*any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation [...]*) (art. 3, wyłączenia moje, M.M.). Zatem wszystkie „części i komponenty” o których mowa w Protokole mają tu walor istotności czy też niezbędności, inaczej niż to jest w dyrektywie.

użytkowych broni pozbawionej takich cech, usuwania oznakowania, nielegalnego wykorzystania broni odziedziczonej (pkt 5.1.4 sprawozdania).

W części dotyczącej tak zwanej „europejskiej wartości dodanej” (pkt 5.1.5 sprawozdania) zaznacza się, że „podatność pojedynczego państwa członkowskiego na działalność przestępczą ma wpływ na UE jako całość (np. przypadki przerabiania broni alarmowej)”, a „różnice w przepisach krajowych stanowią przeszkodę dla kontroli i współpracy policji w państwach członkowskich (np. różne wymogi w zakresie rejestracji w odniesieniu do tego samego rodzaju broni palnej)”. W związku z tym „tylko na szczeblu UE można podjąć skuteczne działania służące osiągnięciu celów zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa obywateli UE oraz umożliwienia transgranicznego przemieszczania broni palnej”. Wskazuje się jednocześnie, że „dzięki elastyczności samej dyrektywy możliwe jest utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i wzmocnienie rynku wewnętrznego. W dyrektywie ustanawia się wspólne wymogi minimalne, przestrzegając jednocześnie zasady pomocniczości i pozostawiając państwom członkowskim możliwość przyjmowania bardziej rygorystycznych przepisów zgodnie z krajowymi potrzebami i kontekstem”. Podkreśla się także, że „jeśli chodzi o rynek, przeszkodą w osiągnięciu najważniejszego oczekiwanego efektu interwencji UE (ustanowienia wspólnych kategorii) było zróżnicowane wdrożenie na szczeblu państw członkowskich” (pkt 5.1.5 sprawozdania)⁷.

W części „Zalecenia” (pkt 5.2 sprawozdania), w zakresie legislacyjnym, proponuje się przyjęcie wspólnych kryteriów dotyczących możliwości przerabiania broni alarmowej, harmonizacji norm i przepisów dotyczących pozbawiania broni cech użytkowych, harmonizacji przepisów dotyczących oznakowania oraz dostosowanie definicji części i komponentów broni do definicji zawartej w Protokole ONZ. W zakresie pozalegisacyjnym wskazuje się między innymi na potrzebę zwiększenia przejrzystości i dostępności krajowych przepisów wdrażających dyrektywę 91/477/EWG, określenia uzgodnionego podejścia do klasyfikacji broni palnej na potrzeby myślistwa i strzelectwa sportowego oraz usprawnienia gromadzenia danych

---

⁷ Zwraca uwagę, że cytowane tu opinie są wzajemnie sprzeczne: **elastyczność, wymogi minimalne na poziomie dyrektywy i możliwość wprowadzania rozwiązań bardziej rygorystycznych w poszczególnych państwach członkowskich skutkują właśnie „zróżnicowanym wdrażaniem na szczeblu państw członkowskich” i „stanowią przeszkody dla kontroli”**. Albo się wprowadza wymogi minimalne, albo dostosowuje się wymogi do potrzeb pojedynczego państwa członkowskiego najbardziej „podatnego” na działalność przestępczą, czyli stosuje się wymogi maksymalne.

na temat broni palnej do użytku cywilnego oraz powiązanych przestępstw kryminalnych (pkt 5.2 sprawozdania).

W punkcie dotyczącym „krytycznej oceny i informacji zwrotnych do komitetu ds. broni palnej” (pkt 6 sprawozdania) wskazuje się na **brak dostępności danych związanych z kwestiami bezpieczeństwa, (m. in. braku rozbitcia przestępstw według kategorii broni, ograniczone rozróżnienie między bronią legalną i nielegalną użytą w przestępstwach, ograniczone dane dotyczące produkcji broni cywilnej przez poszczególne państwa członkowskie)**. Generalnie, państwa członkowskie reprezentowane w Komitecie ds. broni palnej uznały jednak zalecenia zawarte w „Ocenie” za istotne.

W szczególności, „znaczna liczba państw” zgodziła się, że wysoki priorytet mają zalecenia dotyczące:

- (1) wspólnych kryteriów dotyczących możliwości przerabiania broni alarmowej;
- (2) harmonizacji norm i przepisów dotyczących pozbawiania broni cech użytkowych;
- (3) harmonizacji przepisów dotyczących oznakowania.

Zdaniem większości państw członkowskich, powyższe sprawy wymagają zmiany dyrektywy 91/477/EWG.

Szereg państw podkreśliło potrzebę wzmożenia prac nad wytycznymi dotyczącymi pozbawiania broni cech użytkowych.

Dla większości państw niski lub średni priorytet mają zalecenia m. in. w sprawie:

- (1) przejrzystości i dostępności krajowych przepisów wdrażających dyrektywę;
- (2) usprawnienia gromadzenia danych.

W sprawie interoperacyjności krajowych systemów informacyjnych opinie państw członkowskich były niejednolite. Część państw uważa, że jest to jedna z naglących kwestii jeśli chodzi o możliwość śledzenia historii broni palnej. Część państw uważa natomiast, że skuteczne połączenie systemów raczej nie będzie możliwe ze względu na niekompatybilności techniczne oraz ze względu na ochronę danych osobowych. Wskazywano też na wysokie koszty i obciążenie administracyjne w stosunku do spodziewanych korzyści.

W sprawie określenia wspólnego podejścia do klasyfikacji broni myśliwskiej i sportowej opinie były podzielone. Jedynie kilka państw członkowskich sugerowało nowelizację dyrektywy w celu harmonizacji klasyfikacji broni.

W sprawach wymogów odnośnie do posiadaczy broni, definicji „pośredników” oraz możliwości podatności broni na przerobienie zdania również były rozbieżne. Znaczna część państw wydawała się zgadzać co do potrzeby lepszego zdefiniowania pojęcia „pośredników”, komponentów i części (w tym do stosownej nowelizacji dyrektywy), oraz przyjrzenia się kwestii możliwości przerobienia broni półautomatycznej w automatyczną. **Jednak jedynie kilka państw podkreślało potrzebę zmiany obecnych wymogów odnośnie do posiadaczy broni.**

Znaczna liczba państw członkowskich uważa też, że pewne definicje (sprzedawcy, istotnych komponentów broni palnej, replik) wymagają wyjaśnienia (pkt 6 sprawozdania).

W ostatnim punkcie, dotyczącym „przyszłych kierunków działań” (pkt 7 sprawozdania), konkluduje się, że dalszych działań wymagają następujące kwestie krytyczne:

- (1) podatność na przerabianie broni na ślepe naboje (np. broni alarmowej);
- (2) potrzeba określenia wymogów dotyczących znakowania broni w celu umożliwienia śledzenia jej historii;
- (3) potrzeba wspólnych rygorystycznych wytycznych w sprawie pozbawiania broni cech użytkowych;
- (4) potrzeba doprecyzowania definicji;
- (5) potrzeba rozważenia rozwiązań dotyczących sprzedaży internetowej;
- (6) potrzeba usprawnienia i ulepszenia krajowych systemów wymiany danych i zbadania możliwości interoperacyjności;
- (7) potrzeba usprawnienia działań w zakresie zbierania danych dotyczących broni palnej do użytku cywilnego i powiązanych przestępstw kryminalnych.

W punkcie tym w związku z planowanymi działaniami zwraca się też po raz kolejny uwagę na zamachy terrorystyczne z ostatniego roku:

„Gdy prace nad wspólnymi wytycznymi i standardami dotyczącymi pozbawiania broni cech użytkowych były już na zaawansowanym etapie, Komisja podjęła decyzję o przyspieszeniu przeglądu dyrektywy ze względu na wstrząs wywołany przez ataki terrorystyczne w Paryżu z 15 listopada [faktycznie: 13 listopada, M.M.], jak również przez wcześniejsze ataki i strzelaniny w Paryżu i Kopenhadze oraz incydent w pociągu Thalys. Komisja postanowiła w związku z tym dołączyć do niniejszego sprawozdania [projekt] zmiany

dyrektywy na podstawie dotychczas zebranych świadectw [...]” (pkt 7 sprawozdania).

c) Informacja o stanie prawa obowiązującego w Polsce w materii objętej treścią dokumentu UE

Podstawowymi aktami regulującymi materię, której dotyczy wnioski w sprawie nowelizacji dyrektywy 91/477/EWG, jest ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji⁸ oraz ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym⁹.

Główne rozporządzenia w tej materii to rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie pozbawiania broni palnej cech użytkowych,¹⁰ rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2011 r. w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadającej kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni,¹¹ a także rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadających kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni.¹²

Poza powyższymi, istotne znaczenie ma w przedmiotowej materii szereg innych aktów prawnych, w szczególności: rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 października 2011 r. w sprawie trybu przekazywania przez Komendanta Głównego Policji właściwym władzom innych państw informacji związanych z nabyciem broni lub amunicji i ich przywozem na terytorium tych państw oraz z przewozem broni lub amunicji przez ich terytorium;¹³ rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie określenia wzorów zaświadczeń uprawniających do przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wywozu z tego terytorium oraz przewozu przez nie broni i amunicji, wzorów zaświadczeń nabycia broni lub amunicji przez cudzoziemców oraz obywateli polskich

---

⁸ Dz. U. z 2012 r. poz. 576, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2012 r. poz. 1017, ze zm.

¹⁰ Dz. U. Nr 94, poz. 924.

¹¹ Dz. U. Nr 191, poz. 1140.

¹² Dz. U. Nr 86, poz. 578.

¹³ Dz. U. Nr 243, poz. 1451.

mających miejsce stałego pobytu za granicą, oraz wzoru zgody na wywóz broni lub amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;¹⁴ rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów świadczących usługi pocztowe;¹⁵ rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 2014 r. w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji.¹⁶

2. Ocena dokumentu UE

Projekt nowelizacji oraz poprzedzające go dokumenty Komisji sprawiają wrażenie, jakby 70 lat po zakończeniu wojny światowej, blisko 60 lat po powstaniu EWG i ćwierć wieku po przyjęciu dyrektywy 91/477/EWG problemy z przestępczym użyciem broni palnej na obszarze UE nie malały, lecz narastały. Jest to poniekąd słuszne, ale tylko w odniesieniu do obecnej fali zamachów terrorystycznych. Komisja wykorzystwała tę falę jako pretekst do zaproponowania rygorystycznych ograniczeń w dostępie do broni automatycznej (odnosi się to głównie do kolekcjonerów, bo generalnie posiadanie broni automatycznej jest w myśl obowiązującej dyrektywy zakazane) i półautomatycznej, a także do przedmiotów, które do tej pory nie są ujęte w unijnej klasyfikacji broni palnej (definicja broni palnej z art. 1 ust. 1 i załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG), takich jak broń alarmowa i sygnalizacyjna i broń dekoracyjna, pozbawiona cech użytkowych.

W projektowanej zmianie załącznika I dyrektywy 91/477/EWG do broni kategorii C zaliczono także „repliki”. Przez „repliki broni palnej”, zgodnie z definicją przyjętą w projekcie w art. 1 pkt 1) lit. c), uzupełniającym art. 1 dyrektywy 91/477/EWG o ustęp 1h, rozumie się „przedmioty, które mają wygląd broni palnej, lecz zostały wyprodukowane w sposób uniemożliwiający jej przystosowanie do oddania strzału lub miotania pocisków w wyniku działania palnego materiału miotającego”. Faktycznie zatem definicja obejmuje też zabawki mające wygląd broni. Zaklasyfikowanie takich replik do broni palnej jest sprzeczne z niezmienioną w projekcie definicją broni palnej z art. 1 ust. 1 dyrektywy 91/477/EWG.

Na tej samej zasadzie niezgodnym jest z definicją broni palnej z art. 1 ust. 1 dyrektywy 91/477/EWG zaklasyfikowanie w projektowanej zmianie załącznika I do

---

¹⁴ Dz. U. poz. 213.

¹⁵ Dz. U. poz. 1004.

¹⁶ Dz. U. poz. 1224.

dyrektywy 91/477/EWG do broni kategorii A lub C broni palnej pozbawionej cech użytkowych. Zgodnie bowiem z definicją przyjętą w art. 1 pkt 1 lit. c) projektu uzupełniającym art. 1 dyrektywy 91/477/EWG o ust. 1i, „broń palna pozbawiona cech użytkowych” oznacza „broń palną, która została zmodyfikowana w celu zapewnienia jej trwałej niezdatności do użytku w wyniku pozbawienia jej cech użytkowych, poprzez spowodowanie, że wszystkie istotne części broni palnej nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie ani zmiana w celu przywrócenia do użytku”.

Wskazuje się w tekście projektu, uzasadnienia projektu i w omówionym wyżej sprawozdaniu Komisji (COM(2015) 751 final), że w ostatnich zamachach terrorystycznych użyto broni palnej przerobionej z broni alarmowej lub broni pozbawionej czy też pozbawionej cech użytkowych (zależnie od dokumentu mowa jest o jednym lub drugim rodzaju broni). Informacja ta nie jest poparta konkretnymi przykładami. Głównym źródłem broni dla terrorystów są kraje spoza UE, a ewentualna broń wyprodukowana niegdyś w UE pozyskiwana jest ze źródeł innych niż legalni użytkownicy lub kolekcjonerzy. Nacisk kładziony przez Komisję na to, że nowelizacja jest pilnie potrzebna w związku z zagrożeniem terrorystycznym obliczony jest, jak można sądzić, na wzbudzenie emocjonalnej aprobaty dla proponowanych w projekcie środków (bowiem, jak wskazano na początku uzasadnienia, „obywatele Unii Europejskiej liczą, że rządy krajowe i instytucje UE zagwarantują im bezpieczeństwo”).

Nawet w przypadku broni alarmowej przerabianej na broń ostrą chodzi zazwyczaj o broń sprowadzaną spoza UE.

Oczywiście, jeśli w jakichś państwach członkowskich produkowana jest lub jest do nich sprowadzana broń alarmowa dająca się łatwo przerobić na broń ostrą, lub jeśli dopuszcza się w nich pozbawianie cech użytkowych w sposób umożliwiający łatwe przerobienie broni dekoracyjnej na broń ostrą, należy od tych państw wyegzekwować przestrzeganie obecnie obowiązującej dyrektywy, bo są to działania z nią niezgodne (definicja broni palnej w art. 1 ust. 1 dyrektywy 91/477/EWG). Jedynie jeśli okazałoby się to niemożliwe (Komisja nie powołuje się na takie przykłady), dopuścić należy rozwiązanie oparte na wydaniu przez Komisję odpowiednich norm technicznych.

Proponowane w projekcie kwalifikowanie broni alarmowej i sygnalizacyjnej wytworzonej tak, aby nie dało się jej łatwo przerobić na broń ostrą, oraz broni

właściwie pozbawionej cech użytkowych jako broni palnej, a także zaklasyfikowanie broni automatycznej pozbawionej cech użytkowych jako broni kategorii A jest bezcelowe. Do wytworzenia działającej broni palnej w warsztacie ślusarskim nie jest niezbędny półprodukt w postaci broni alarmowej czy też zniszczonego przez pozbawienie cech użytkowych egzemplarza broni ostrej.

Warto jeszcze podkreślić, że praca Komisji nad projektem nie opiera się na realnych danych dotyczących zagrożeń, jakie stwarzają rozmaite rodzaje broni i przedmiotów przypominających broń. Jak kilkakrotnie wskazuje się w zrekapitulowanym wyżej sprawozdaniu Komisji (COM(2015)751 final) ocena dyrektywy 91/477/EWG w zakresie celów związanych z bezpieczeństwem jest trudna ze względu na brak kompleksowych danych, w szczególności na brak rozbicia przestępstw według kategorii broni czy też ograniczone rozróżnienie między bronią legalną i nielegalną użytą w przestępstwach. Być może zatem, w przypadku niektórych przepisów, zamiast rozważyć ich celowość z punktu widzenia bezpieczeństwa, postawiono na ich restrykcyjność, mającą dowodzić determinacji Komisji w walce z przestępczością i terroryzmem.

a) ocena społecznych, gospodarczych i finansowych skutków dokumentu UE

W wymiarze społecznym nowelizacja nie będzie miała szerszych skutków.

Generalnie nie spadnie poziom przestępczości z użyciem broni w państwach UE, zwłaszcza przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, czyli tam gdzie źródłem broni nie jest produkcja chałupnicza z ewentualnym wykorzystaniem wyprodukowanej w krajach UE broni alarmowej lub broni palnej pozbawionej cech użytkowych, lecz przemysł spoza UE.

W niektórych państwach członkowskich zapewne wzrośnie liczba nominalnych przestępców, osób posiadających obecnie legalnie nierejestrowaną, pozbawioną cech użytkowych broń automatyczną kategorii A w celach dekoracyjnych lub podobnych, które z rozmaitych względów nie wystąpią o pozwolenie na nią, np. ze względu na niepewność wyniku postępowania administracyjnego, konieczność wniesienia odpowiednich opłat lub administracyjną uciążliwość występowania co pięć lat o odnowienie pozwolenia na tę broń, podobnie jak w przypadku prawdziwej broni palnej – nie dotyczy to Polski, gdzie już teraz broń pozbawiona cech użytkowych podlega rejestracji. Część posiadaczy tego rodzaju broni dobrowolnie pozbędzie się

swojej własności, nie chcąc narażać się na uciążliwości. Podobny problem dotyczyć będzie kolekcjonerów i jednostek zajmujących się „kulturowymi i historycznymi aspektami broni”, które posiadają broń automatyczną. Będą musieli ją oddać lub pozbawić cech użytkowych, czyli zniszczyć jako obiekt o wartości kolekcjonerskiej. W tym drugim przypadku należy zauważyć, że może dotyczyć to też broni o istotnej wartości historycznej. Można zatem mówić o negatywnych skutkach społecznych jedynie w sensie naruszenia zaufania do państwa w pewnych kręgach społeczeństwa lub możliwych pewnych stratach dla kultury narodowej.

W sferze skutków finansowych, państwo poniesie pewne, trudne do oszacowania koszty związane z wdrażaniem dyrektywy i zwiększoną liczbą procedur administracyjnych oraz z rozszerzeniem i przystosowaniem komputerowego rejestru broni i jej posiadaczy. Pewne straty odnotują też zapewne producenci i sprzedawcy broni, broni pozbawionej cech użytkowych oraz imitacji broni („replik”), ze względu na spadek popytu spowodowany utrudnieniami administracyjnymi w nabywaniu tychże.

b) ocena zgodności działań, o których mowa w dokumencie UE, z zasadą pomocniczości

Ujednoczenie i scentralizowanie kontroli nad bronią palną na poziomie UE możliwe jest jedynie przez ograniczenie lub wyeliminowanie oryginalnej „elastyczności” przepisów dyrektywy 91/477/EWG poprzez zwiększenie roli Komisji i centralnych organów UE kosztem prerogatyw państw członkowskich, co prowadzi w efekcie do ujednoczenia prawa o broni i amunicji we wszystkich państwach UE. Takie ujednoczenie związane jest z przebijającym z dokumentów Komisji ideałem, aby w żadnym państwie członkowskim przepisy nie były bardziej liberalne niż w państwie posiadającym przepisy najbardziej restrykcyjne. Takiego stanu nie da się osiągnąć działaniami poszczególnych państw (których poglądy w rozmaitych kwestiach różnią się zresztą). Jednolitość przepisów, w szczególności w zakresie oznakowania, klasyfikacji i rejestracji broni palnej jest niewątpliwym ułatwieniem z punktu widzenia jednolitego rynku. Jeśli zatem zasadniczym celem projektu nowelizacji jest usprawnienie funkcjonowania jednolitego rynku i zbliżenie przepisów o broni i amunicji między państwami UE, to jest on w stosownych przepisach zgodny z zasadą pomocniczości.

c) ustosunkowanie się do projektu stanowiska Rady Ministrów

Do chwili sporządzenia niniejszej opinii Rada Ministrów nie przekazała do Sejmu projektu stanowiska na temat opiniowanego dokumentu UE.

d) inne uwagi

W art. 1 pkt 1) lit. a) projektu nowelizacji zmieniającym art. 1 ust. 1b dyrektywy 91/477/EWG, termin „zatrask zamkowy” na oznaczenie jednego z „istotnych komponentów” broni został jak się wydaje użyty błędnie (ten sam termin został już podobnie użyty na oznaczenie jednej z „części” broni w dyrektywie nowelizacyjnej 2008/51/WE w art. 1 pkt 1) lit. b), dodającym do art. 1 dyrektywy 91/477/EWG ust. 1a i kolejne). W tekście angielskim mowa jest w tym miejscu o *breech block*, czyli o pewnym rodzaju zamka (franc. *block de culasse*, niem. *Verschlussstück*). Zatrask zamkowy jest natomiast drobnym elementem zatrzymującym zamek w tylnym położeniu po wystrzeleniu ostatniego pocisku.

e) wniosek dotyczący działań przedstawiciela RP w odniesieniu do dokumentu UE

Analizowany projekt dyrektywy wymaga wprowadzenia zmian, które zostały wskazane w niniejszej opinii. Działania przedstawiciela RP na forum UE w odniesieniu do opiniowanego dokumentu UE zasługują na poparcie, przy zastrzeżeniu uwzględnienia postulowanych zmian.

II. Opinia prawna

1. Podstawa prawna dokumentu UE

Dokument UE jest projektem aktu ustawodawczego UE. Projektowana dyrektywa zawiera regulacje dotyczące dostępu do broni na rynku wewnętrznym. Podstawę prawną przyjęcia aktu stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Zgodnie ze wspomnianą regulacją Parlament Europejski i Rada przyjmują środki dotyczące zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Komisja w swoich wnioskach, m.in. w dziedzinie bezpieczeństwa, przyjmuje jako podstawę wysoki poziom ochrony, uwzględniając w szczególności wszelkie zmiany oparte na faktach naukowych. W ramach swoich

odpowiednich kompetencji Parlament i Rada starają się również osiągnąć ten cel. Projektowana dyrektywa dotyczy materii pozostających w ramach kompetencji dzielonych Unii Europejskiej z państwami członkowskimi, określonych w art. 4 ust. 2 lit. a oraz lit. j TfUE (rynek wewnętrzny oraz przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości).

Biorąc pod uwagę treść projektu i zakres proponowanej regulacji, powołana w projekcie podstawa prawna nie budzi wątpliwości.

Projekt podlega ocenie z punktu widzenia zgodności z zasadą pomocniczości w trybie określonym w art. 6 Protokołu nr 2. Komisja uzasadnia zgodność projektu z zasadą pomocniczości w punkcie 2 uzasadnienia oraz w motywie 18 preambuły do proponowanego aktu ustawodawczego. W opinii Biura Analiz Sejmowych projekt jest zgodny z zasadą pomocniczości (zob. pkt. I.2.b niniejszej opinii).

2. Skutki prawne

Zgodnie z art. 288 TfUE, dyrektywa wiąże każde państwo członkowskie, do którego jest kierowana, w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków.

Projektowana dyrektywa zmierza do zmiany dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. Zgodnie z art. 3 projektu dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE. W art. 2 projektu zobowiązano państwa członkowskie do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tego aktu w terminie trzech miesięcy od dnia jego wejścia w życie. Państwa członkowskie zostały również zobowiązane do niezwłocznego przekazania tekstu przyjętych przepisów.

Materie, których dotyczy projektowana dyrektywa, regulowane są w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji oraz ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (zob. pkt I.1.c niniejszej opinii). Przyjęcie projektowanej dyrektywy może pociągnąć za sobą konieczność zmiany tych ustaw.

3. Kwestie proceduralne

a) tryb stanowienia dokumentu UE

Projektowana dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady, zgodnie ze wskazaną podstawą prawną, powinna zostać przyjęta w zwykłej procedurze ustawodawczej, po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym. Rada stanowi większością kwalifikowaną. Projekt został przyjęty przez Komisję 18 listopada 2015 r., następnie został przekazany Radzie i Parlamentowi Europejskiemu. Obecnie stanowi przedmiot prac tych instytucji. Zgodnie z listem Komisji wszystkie wersje językowe projektu dyrektywy zostały – stosownie do wymogu określonego w art. 4 protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przekazane parlamentom narodowym UE 8 grudnia 2015 r. Projekt dyrektywy został przekazany do Sejmu w języku polskim 7 grudnia 2015 r.

b) działania Komisji ds. Unii Europejskiej

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 213, poz. 1395; dalej: ustawa kooperacyjna), Rada Ministrów ma obowiązek przekazać Sejmowi projekt stanowiska RP dotyczący projektu aktu ustawodawczego UE, biorąc pod uwagę terminy wynikające z prawa UE, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu aktu ustawodawczego. Do chwili sporządzenia niniejszego dokumentu Rada Ministrów nie przekazała Sejmowi projektu stanowiska RP na temat projektowanej dyrektywy, naruszając tym samym 14 dniowy termin, który został określony w ustawie kooperacyjnej. Termin ten upłynął 21 grudnia 2015 r.

Zgodnie z art. 7 ust. 4 ustawy kooperacyjnej, Komisja ds. UE może wyrazić opinię o projekcie aktu UE w terminie 49 dni od dnia przekazania Sejmowi tego aktu. Termin na wyrażenie opinii przez sejmową Komisję ds. UE upływa 25 stycznia 2016 r. Projektowany akt podlega ocenie pod względem zgodności z zasadą pomocniczości. Termin na zgłoszenie przez Sejm uzasadnionej opinii o niezgodności tego projektu z zasadą pomocniczości upływa 2 lutego 2016 r.

III. Konkluzje

1. Projekt nowelizacji dyrektywy 91/477/EWG usprawni obrót bronią na jednolitym rynku i jest w tym zakresie zgodny z zasadą pomocniczości.

2. W sferze bezpieczeństwa związanego z przestępczym użyciem broni palnej, w szczególności w odniesieniu do zagrożeń terrorystycznych, przyjęcie projektu nie przyczyni się do realizacji zakładanego przez Komisję celu, jakim jest podniesienie poziomu bezpieczeństwa obywateli UE. Proponowane przepisy włączające do klasyfikacji broni palnej przedmioty, które dotychczas nie były nią objęte i zmieniające klasyfikację pewnych rodzajów broni na wyższą nie wpłyną istotnie na poziom zagrożenia przestępczym użyciem broni palnej i są zbędne.

3. Do chwili sporządzenia niniejszej opinii Rada Ministrów nie przekazała Sejmowi projektu stanowiska na temat analizowanej dyrektywy, naruszając tym samym art. 7 ust. 1 ustawy kooperacyjnej.

Autorzy:

dr Marcin Mróz (pkt I i III)
specjalista ds. międzynarodowych
w Biurze Analiz Sejmowych
Konrad Kuszel (pkt II i III)
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Jakub Borawski

Deskryptor bazy REX: bezpieczeństwo, broń, siły zbrojne, Unia Europejska